

The Jazz Magazine in Finland

JAZZRYTMIT

Hinta 5€

9.12.2005

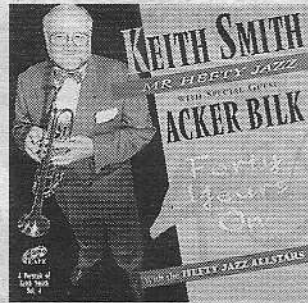
12.vsk

N:o 7

trumpet, **Emma Salokoski**; vocals, **Gulfam Sabri**; tabla, **Veli Kujala**; acordeon, **Alexi Laiho**; guitar
Recorded and mixed by Mikko Raita at Kallio-Kuninkala and Sibelius Academy Studios

Aloitut mennään rauhallisen kumisevana, melkein pitkäpiimäisenä bassotelluna, kunnes biisi puolivälissä aukeaa terhakkaan sykkiväksi Prätälän ilotulitukseksi, joka "herättää" Porrakin haavekuvistaan. Ei silti etteikö alkukin olisi ollut hienon hallitua bassotellua. Kakkosraitta sensijaan herää henkiin heti, ja väkevästi. Homma rullaa hienosti, suorastaan bigbandimäisen juhlavasti, Porran bassoilu toimii erinomaisen hienosti ja kun kaikki muut nuoret hurjat osoittavat loistokkaasti kykyään mm. Timo Kämäräisen kitaroinnin ja Jukka Uljaan tenoroinnin myötä on homma todella nautittavaa kuunneltavaa. Porra osoittaa tällä levyllä olevansa myös taitava säveltäjä, sillä yhtä vaille kaikki raidat ovat hänen käsialaansa. Levyn kokoonpanot vaihtuvat myös radoittain, mutta kehissä on koko ajan suomalaista nuorta huippuketjua. Voi veljet, millaisia virtuoosia meiltä löytyykään! Kolmosraitta lisää vain löylyä, Emma Salokoski tuo mukaan kuulusta kauemman mahtavan jytysevään menoon. Monta rytmilajia ja kokeilua sisältävän levyn ainoa vierasbiisi on kuutosraidan Tuusulan oman pojan Jean Sibeliuksen Valse triste, joka taipuu nöyrästi Porran soolobassoiluna. Great! Seuraavassa käväistään sekavassa Tapiolassa, josta taas mennään todella massiiviseen menoon, menoa, jossa moni heviväandikin kalpenesi kuin Valolla pesty lakana ennenmuinoin. Bändillä kulkee siis tosi lujaa. Porran ohella Alexi Laiho kitarallaan pistää tosi timanttia! Lopuksi jälleen hiljennytään Porran sooloon. Hurja nuorimies tuo Porra kaiken kaikkisesti, hänestä kuullaan vielä paljon. Ja nuo muut nuoret virtuoosit, voi veljet! Hyvä esikoinen nuorelta baistilta. Ainoa pitkä miinus: Levykannen sisätekstit näkyvät luvattoman kehnosti. Kenellä sielu sietää ennakkoluulotonta nuoruuden iloa ja palavaa mieltä, niin kipin kapin kauppaan noutamaan tämä levy. Se on hyvä!!! (OR)

ikaan kuin nupulaan vielä. Boustedt soittaa etupäässä hyvin kauniilla äänellä altoaan noissa bellmanilaisyyllisissä osioissa, mutta myös Pekka Pöryn sukuinen avantgarde lähete tarvittaessa. Otto Donner keikkaili näihin aikoihin aktiivisesti mm. Natsalla ja Hankenilla oman hardbop-yhtyeensä kanssa, joten ansaitse on riittävä ja soolot sulavia, eikä hän erityisesti yritä matkia Miles Davisia niin kuin moni muu trumpettisti. Lars Werner itse on pianisti, jonka mielikuvitus oli vielä hurjempi kuin tekniset taidot. Niinpä levyllä olisi hyvin sopinut nimi "Never A Dull Moment", kun Rod Stewart ei ollut sitä vielä ehtinyt varata. Nyt alaviitteenä on vain omistus Raymond Chandlerille ja Claes-Göran Fagerstedtille. Kuunnelkaa historian havinaa 40 vuoden takaa. Tässä ovat jo kultavissa useimmat ideat, joita Knitting Factoryn taiteilijat kierrättävät edelleen. (Ollie)

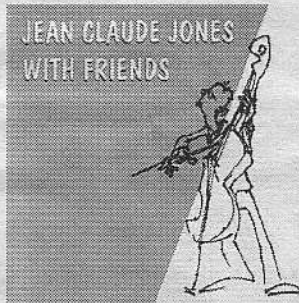

KEITH SMITH
Forty Years On
Lake, LACD116

Keith Smith; trumpet, vocal, **Acker Bilk**; clarinet, **Martin Litton**; piano, **Trevor Whiting**; clarinet, soprano & tenor saxophones, **John Armatage**; drums, **Thomas Pederson**; double bass, **Bob Hunt**; trombone, **Martin Wheatley**; guitar, **"Spats" Langham**; guitar, banjo, **Dave Hewitt**; trombone
Recorded in London, England 21.-22.10. and 7. and 18.12.1998

Mister Hefty Jazz alias Keith Smith lähestyi jälleen kerran mukhean infopakettinsa myötä. Ukko jaksaa puuhastella vanhan jazzin parissa vuosikymmen vuosikymmenen jälkeen, kohta niitä lienee kasassa puolivuosisataa, sillä hänen ensimmäinen levynsä on jostain 1960-luvun alusta. Tämä maailmanmatkaja ja vanhan jazzin lähettiläs on kiertänyt maailmaa ristiin rastiin suurten idoliensa Louis Armstrongin ja kumppaneiden musiikkia julistaen. Ja mikäpä siinä, sillä ukon levytyksissä on sitä jotain, ne kuuluvat aidoilta ja autenttisilta esikuviansa musiikilta.

joulupukin konttiin, vilkaistaa www.heftyjazz.com (OR)

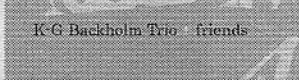

JEAN-CLAUDE JONES
WITH FRIENDS
Silta records SR 0502

Josef Sprinzak; äänihuulet, **Harold Rubin**; klarinetti, **Yuval Mesner**; sello, **Gan Lev**; alto, barytoni, **Yael Tai**; äänihuulet, **Albert Beger**; huilu, **Hagai Fershtman**; rummut, **Ariel Shibolet**; sopraanosaksofoni, **Maya Dunietz**; piano, **Jean-Claude Jones**; basso, elektroniikka
Studio Keshet, Jerusalem 2002-03

Israellilaista jazzia meillä päin harvoin kuulee, kun musiikot soittamaan opittuaan suuntaavat mieluummin sukulaisiin USAan. Siellähän heistä on aika moni jo päässyt modernin jatsitaiteen idoleiksi. Suomessa hiljan käyneistä muistuu mieleen ainakin Cohenin veljekset. Klassilliselta puolelta tiedämme, että maassa on musiikin koulutus huimaa tasoa, millä hyvänsä asteikolla mitattuna. Niinpä tälläkin levyllä esiintyy taitavia instrumentalisteja, kukin ilmeisesti duo-kokoonpanossa Jonesin kanssa. Joitakin raitoja lienee trikkiäänitetty. Kansi kertoo useimpien kappaleiden olevan improvisaatioita, mutta mitään kovin jazzjatsin omaista ei radoilla ole, vaikka kapellimestari kertoo aloittaneensa dixie-bändin basistina. Levymerkki on epäilyttävästä nimestään huolimatta italialainen.

Noin puolet levyistä on perinteistä musiikkiksi tunnistettavaa asiaa, ja loput erilaista basson kielten raivintaa, ulvahuksia, uikutuksia ja runolausuntaa soitinsäestyksellä. Selkeästi viehättävää musiikkia saavat soittaa klarinetisti Rubin, altisti Lev ja huilisti Berger. Ajan hermolla tässä ollaan kyllä, sillä erilainen äänitaiteilu on edelleen marginaalisesti muodissa, myös meidän kulmakuntamme laulukilpailuissa. Modernin soiton ystäville. (Ollie)

ICG Backholm Trio friends

ja ulkolaisista ruotsalainen tenoristi Håkan Werling. Tämä levy on yksinkertainen timantti perusjazzista pitävälle persoonille. Tämä levy on myös sopiva jazzin saloihin tutustumista aloittavalle. Tällaisia levyjä tehdään meillä liian vähän. Siis melodisia, sielukkaita, lämpimiä, helppokuunneltavia ja erinomaisen svengaavia. Jo, det är absolut fin! (OR)

PAULA SANNERHOLM
Yesterdays
Footprint FRCD 015

Samuel Olsson; trumpetti, **William Olsson**; klarinetti ja tenorisaksofoni, **Anders Bäck**; alttosaksofoni, **Matti Ollikainen**; piano, **Tobias Sandén**; basso, **Edward Olsson**; runnut, **Paula Sannerholm**; laulu
Studio Bunkern, Göteborg huhtikuu 2003

Paula Sannerholm on nuoren ja näntin näköinen henkilö Ruotsin länsirannikolta, joka on päättänyt levyttää ikivihervä Billie Holidayn ohjelmistosta hänen kunniaakseen. Näinhän teki jo 1961 Anita O'Day (*Travelling Light*), jolle Johnny Mandel sovitti kappaleet laulajan näköisiksi. Sattumaa vai ei, mutta yhtään samaa sävelmää tällä levyllä ei ole, ja puolet tästä valikoimasta on myös mm. Antti Sarpilan repertuaaria.

Ei Paulan laulutyyli ole lähelläkään Holidaytä, ja kappaleet kulkevat enemmänkin rutinilla kuin suurella antaumuksella. Hänen äänensä ei ole vielä valmis, mutta nuottikorva kylläkin on tarkka, joten mitenkään nolottavaa tämän levyn kuuntelu ei ole. Matkaa on vielä kuitenkin Linda Peterssonin tasolle.

Säestäjistä onnistuvat solisteina parhaiten altisti Bäck ja klarinetisti/tenoristi William Olsson. Jonkinlainen veljesten harrastusyhtye tämä tuntuu olevan, lievätkö kolmoset? Vai olisiko Ollikainen suunniteltu nimi, jolloin kyseessä olisi neloset? Tämä arvailu johtuu siitä, että yhtyön kotisivut eivät johtaneet toivomieni tietoihin. (Ollie)

TORVIKOLLEKTIIVI

WWW
Bändikam
UTTA! Ham
THE
TAM
HÄME
Puh. 03

UMO JAZZ
Sauna palaa
UMOCD 107
Conductor, M
Trumpets; J
Reeds; Pent
Salminen, P
nen, Sinikka
Double bass
Recorded Ma
gineer Joon
UMO tilasi A
seitsemältä
sävelseitsik
kunhan on e
fiasta. Tämä
kulttuurihist
on, niin tämä
teen. Tämän
seen Jukka
tia pitkä teo
masta ja elä
kaana, loppu
laan saanut
maailman ei
taan ole puh
band musiik
mielestäni p
valli kilpailu
ja kanssakil
lä tuppasi ha
toille ja ties
sisältöön oli
haltavista so
Eero Ojasen
disharmonisi
sosooloista
siinä kivikin
laista suoma
oikein repais
jalkaan, kun
vakkaaasti ha
veren kiertä
tumaan. Sar
sea, jonka U
vall elikkä se
toista. Vanha
eikä tuo jollo
teos kuitenkin
konaisuuden
tuivat kuitenkin
Koippakin kir
on loistokasti
vomaan. Nyt
Salvador Dal
lään kolmiku
kynvihreällä
kuu möllöttä
yksi merkittä
tuoneen ku